

יום ו' כ"ג כסלו תרצ"ה. 30/11/34

רגעים

ערב סתו

רוצדים תריסי בחדר

ותים נפות.

בן אדם נכנס לחדר

ולמציאות.

מנשף עשן אוסירי.

גאנח — זקנתי...

וחושב באופן לירי

על מהאטמה גנדי.

ודמעה קטנה על לחי

חרש מתגלגלת.

בלי לדעת מה-זה — בכי

או ראשית נזלת.